

בש"פ 1238/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד חטיב

בבית המשפט העליון

בש"פ 1238/20

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

מוחמד חטיב

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד מוחמד סראחנה

בשם המשיב:

עו"ד שמואל ברזני; עו"ד גילי דביר

החלטה

1. לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי [] לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 29.2.2020 או עד למתן פסק דין בת"פ 73971-05-19 בבית המשפט המחוזי נצרת (להלן: ההליך העיקרי), לפי המוקדם.

2. ביום 31.5.2019 הוגש לבית משפט קמא כתב אישום נגד המשיב המייחס לופציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 334 בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק העונשין); וכן נשיאה והובלה של נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.5.2019, סמוך לשעה 22:46,

עמוד 1

נסע המשיב ברכב ליד מאפייה בשם "אל שאם" בכפר כנא (להלן: המאפייה) כשהוא נושא עמו אקדח חצי אוטומטי מסוג גלוק 9 מ"מ, או כלי נשק אחר "בעל סימנים סוגיים דומים" (להלן: האקדח). בין משפחתו של המשיב לבין משפחתו של בעל המאפייה, נאסר אלדין'טיב (להלן: נאסר), שרר סכסוך. על רקע סכסוך זה, ולאחר שהחליף גידופים עם שני בני משפחתו של נאסר שעמדו מחוץ למאפייה, הוציא המשיב את האקדח מהגג הנפתח של הרכב וירה ירייה אחת באוויר. לאחר מכן, ירד המשיב מהרכב, רץ בכביש וירה לעבר המאפייה מספר יריות מהאקדח. כתוצאה מהירי, נפגע בראשו קטין יליד 3.1.2002, שאין לו כל קשר לסכסוך, והוא נדרש לטיפול רפואי אשר כלל, בין היתר, את הוצאת הרסיסים מקרקפתו.

3. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה לבית משפט קמא בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (מ"ת 73966-05-19). בבקשה נטען כי בידי המדינה ראיות לכאורה לביסוס ההאשמות שהועלו נגד המשיב בכתב האישום, אשר כוללות, בין היתר, מצלמות אבטחה מזירת האירוע, עדים שמזהים את המשיב כמי שנראה יורה בסרטון של מצלמות האבטחה, ועוד. ביום 1.7.2019, לנוכח הסכמת המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, ולאחר שהתקבל תסקיר מטעם שירות המבחן, וכן לאחר שבית משפט קמא חקר את שני המפקחים שהוצעו על ידי המשיב, הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. בהחלטתו, ציין בית המשפט כי המעשים המיוחסים למשיב מקימים נגדו עילת מעצר – זאת, מכוח חזקת המסוכנות הסטטוטורית וכן מפאת המסוכנות הנשקפת ממעשיו. בית המשפט הוסיף וקבע כי מסוכנות זו מתעצמת לנוכח העובדה שהסכסוך האלים בין משפחת המשיב לבין משפחתו של נאסר, אשר במסגרתו אירעו בעבר אירועי אלימות נוספים, עודנו קיים, וכן לאור העובדה שהנשק ממנו בוצע הירי טרם נתפס. עוד קבע בית המשפט כי בשים לב לאופי הסכסוך קמה נגד המשיב עילת מעצר בשל החשש משיבוש מהלכי משפט והשפעה על עדים (בהתאם לסעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים). באשר לאפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, עמד בית המשפט על התרשמותו של שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנותה של התנהגות פורצת גבולות מצדו של המשיב ורמת סיכון בינונית עד גבוהה להישנות התנהגות פוגענית בין הצדדים לסכסוך. כמו כן קבע בית המשפט כי אין ביכולתם של המפקחים שהוצעו להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב.

4. על החלטה זו הגיש המשיב ערר לבית משפט זה במסגרת בש"פ 4529/19, ובדיון שהתקיים ביום 14.7.2019, בעקבות המלצתה של השופטת ע' ברון, חזר בו המשיב מעררו והערר נדחה. ביום 22.8.2019 הגישו המשיב וקרוב משפחתו – המואשם במסגרת תיק נפרד – בקשה לעיון חוזר בהחלטות המעצר בעניינם. ביום 22.9.2019, לנוכח העובדה שלא חלף זמן רב מאז ההחלטות לעצור את המשיב ואת קרוב משפחתו עד תום ההליכים נגדם, ולאור קביעותיו באותן החלטות, דחה בית משפט קמא את הבקשה. על החלטה זו ערר המשיב במסגרת בש"פ 6304/19,

וביום 24.10.2019, לאחר שביקש למשוך את עררו, הערר נמחק.

נימוקי הבקשה וטענות הצדדים

5. המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בשערים נוספים לאור המסוכנות הנשקפת ממנו, כפי שזו נלמדת מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום, מהעובדה שהסכסוך בין המשפחות עדיין קיים, וכן מהעובדה שהאקדח עדיין לא נתפס. עוד טוענת המדינה כי בעניינו של המשיב קיים חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט, אשר מתבטא, בין היתר, בקושי לשכנע את עדי התביעה להעיד נגד המשיב. ביחס להתקדמות ההליך העיקרי, ציינה המדינה כי חרף הקושי האמור, נשמעו שניים מעדי התביעה, וכי בשלב זה קבועים שלושה דיוני הוכחות נוספים, לימים 22.4.2020, 12.5.2020 ו-14.5.2020. עוד ציינה המדינה כי במקביל מקיימים הצדדים ביניהם משא ומתן במטרה להגיע להסדר.

6. המשיב טוען, כי בנקודת הזמן הנוכחית הינו זכאי להשתחרר לחלופת מעצר – זאת, בשל הימשכות ההליכים, בשל מצבו הרפואי הלא פשוט, וכן בשל כך שביום 1.6.2019 נערך הסכם פיוס וסולחה בין המשפחות היריבות, אשר הוגש לעיוני. המשיב מוסיף וטוען כי את המסוכנות שניתן בדוחק, אם בכלל, לייחס לו בעת הזאת אפשר לאיין במסגרת חלופת מעצר, כאשר הוא מפנה בהקשר זה לאמור בסעיפים 1(ב) ו-61 לחוק המעצרים.

דיון והכרעה

7. בשים לב לחזקת המסוכנות ולהשלכותיה הקבועות בסעיפים 21(א), 1(ג) ו-4(ב) לחוק המעצרים, וכן לעובדה שהסכם הסולחה טרם הגיע לגיל שנה ולא עבר הרצה מספקת, סבורני כי נקודת האיזון בין צרכי ההליך הפלילי לבין זכות המשיב לחירות, בעודו חוסה בצלה של חזקת החפות, טרם הוסטה לכיוון שחרורו לחלופת מעצר מאחורי סורג ובריח, דוגמת מעצר תחת פיקוח אלקטרוני.

8. למשיב נשמרת הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר במעצרו אם לא תחול התקדמות ממשית בהליך העיקרי בחודשים הקרובים ובאין סטייה ממתווה הפיוס והסולחה, שכאמור נקבע בהסכם מיום 1.6.2019.

9. בכפוף לאמור בפסקה 8, אני מקבל את הבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב כמבוקש לעיל.

ניתנה היום, כ"ח בשבט התש"ף (23.2.2020).

ש ו פ ט
